

Ajándékvers1.

Akinek versemet szántam,
Ő az egyik osztálytársam.
Elég nagyszájú,
De egyenes tartású.
A kisebbek szerint:
„vörös szőnyeg”.
Sose képzeld Őt nőnek!
Szereti játszani az eszt,
S várja mindig, mikor lesz ebéd.
Rendkívül magas,
Tán a feje teteje kicsit havas.
Imádja a géppuskákat,
S szereti motorral járni a mellékutcákat.
Zoli bácsit többször átverte,
Ő aztán nem egy lánghelme!
A Discordon sohasem hallgat,
Kezei a hidegben majd megfagynak!
Imádja a matekot,
Mezővel nagy haverok.
Ja, bocsi, nem is szereti a matematikát,
S bármikor megpusztilgatná Csipkerózsikát!
Szeret játszani a számítón,
S Larára vigyorog csábítón!
Már többször bepróbálkozott,
Lerázták, így elszomorodott.
Fanni alsóban félt tőle,
Ő aztán végképp nem szőke!
Egyszer megdobta Márta nénit,

Vele mindig minden megtörténik!
Alsóban az igazságosztó volt,
Kedvence talán a sport.
Lőtt is régebben,
Sosem maradt Ő szégyenben.
Szerinte a Suliújságot Hollandiában adtuk ki,
De könnyen meg lehet vele alkudni.
A hülyeség jelképe,
Van kettő szép testvére.
Bocsánat, ha valamivel megsértettelek,
Erre a versre inkább ne emlékezzetek!
Folytatnám tovább,
Azonban Ő nem a legostobább!
Első óta koptatja a padokat,
S durrogatja a lapokat!
Szeretne felvételizni,
Remélem, a későbbiekben érettségizni.
A Motorosok nagy tagja,
Haja természetesen barna.
Hittanra jár,
Az iskolában egy nagy SZTÁR!
Őnélküle nem egész a csapat,
S néha gyorsan szalad.
Tesiórán nagyon jól kosarazik,
A geometriánál pontosan „vonalmazik”.
Az ékezeteket nem szereti,
S a régi rossz tetteit gyorsan eltemeti.
Sok barátja van,
Kedvessége határtalan!
És mielőtt végeznénk,
A csontvázas ügybe is „bevették”.

Jön az utolsó versszak,
Remélem, az ajándékom kicsit meghat.
Majdnem elfelejtettem!
Most ezt itt muszáj megjelentetnem!
A legnagyobb ajándékod:
2-szer megcsinálom a matekfeladatod!
Ezt a verset írta:
Marci, ahogy bírta.
Nem Petőfi Sándor,
De a szíve lángol!

Iancu Martin 8.a

Izsák Imre Általános Iskola